Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►**B** **NÕUKOGU RAAMOTSUS 2004/757/JSK,**

25. oktoober 2004,

millega kehtestatakse miinimumeeskirjad ebaseadusliku uimastiäri kuriteokoosseisu ja karistuste kohta

(ELT L 335, 11.11.2004, lk 8)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2017/2103, 15. november 2017	L 305	12	21.11.2017
►**M2**	Komisjoni delegeeritud direktiiv (EL) 2019/369, 13. detsember 2018	L 66	3	7.3.2019
►**M3**	Komisjoni delegeeritud direktiiv (EL) 2020/1687, 2. september 2020	L 379	55	13.11.2020

▼B

NÕUKOGU RAAMOTSUS 2004/757/JSK,

25. oktoober 2004,

millega kehtestatakse miinimumeeskirjad ebaseadusliku uimastiäri kuriteokoosseisu ja karistuste kohta

Artikkel 1

Mõisted

Käesolevas raamotsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

▼M1

1. *uimasti:* kõik järgnev:

   a) aine, mis on hõlmatud ÜRO 1961. aasta narkootiliste ainete ühtse konventsiooniga (muudetud 1972. aasta protokolliga) või ÜRO 1971. aasta psühhotroopsete ainete konventsiooniga;

   b) lisas loetletud ained;

▼B

2. *uimastite lähteained:* ained, mis on toodud ära ühenduse õigusaktides, millega rakendatakse 20. detsembri 1988. aasta narkootiliste ja psühhotroopsete ainete ebaseadusliku ringluse vastase ÜRO konventsiooni artiklist 12 tulenevaid kohustusi;

3. *juriidiline isik:* juriidiline üksus, millel on juriidilise isiku staatus vastavalt kehtivatele siseriiklikele õigusaktidele, välja arvatud riigid või teised avalik-õiguslikud organid, kes kasutavad oma suveräänseid õigusi, ja avalik-õiguslikud rahvusvahelised organisatsioonid;

▼M1

4. *uus psühhoaktiivne aine:* aine puhtal kujul või preparaadi koostises olev aine, mis ei ole hõlmatud ÜRO 1961. aasta narkootiliste ainete ühtse konventsiooniga (muudetud 1972. aasta protokolliga) või ÜRO 1971. aasta psühhotroopsete ainete konventsiooniga, kuid mis võib tuua kaasa tervise- või sotsiaalseid riske, mis on sarnased nendega, mida põhjustavad nimetatud konventsioonidega hõlmatud ained;

5. *preparaat:* ühte või mitut uut psühhoaktiivset ainet sisaldav segu.

Artikkel 1a

Menetlus uute psühhoaktiivsete ainete lisamiseks uimasti määratlusse

1. Tuginedes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1920/2006 ([1]) artikli 5c kohaselt läbi viidud riskihindamisele või kombineeritud riskihindamisele ning kooskõlas käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud kriteeriumidega, võtab komisjon põhjendamatu viivituseta kooskõlas artikliga 8a vastu delegeeritud õigusakti, millega muudetakse käesoleva raamotsuse lisa, et lisada sellesse uus psühhoaktiivne aine või

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1920/2006 Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse kohta (ELT L 376, 27.12.2006, lk 1).

▼M1

uued psühhoaktiivsed ained ning sätestada, et kõnealune uus psühhoaktiivne aine või uued psühhoaktiivsed ained on liidu tasandil rahvatervisele väga ohtlikud ja võivad teatud juhul tuua kaasa olulisi sotsiaalseid riske ning et nimetatud aine või ained lisatakse uimasti määratlusse.

2. Kaaludes, kas võtta vastu lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusakt, võtab komisjon arvesse seda, kas uue psühhoaktiivse aine kasutamise ulatus või tarbimismustrid, selle kättesaadavus ja levikupotentsiaal liidus on märkimisväärsed ning kas uue psühhoaktiivse aine tarbimisest tervisele põhjustatud kahju, mida seostatakse aine ägeda või kroonilise mürgisuse ning ületarbimisohu ja võimega tekitada sõltuvust, on eluohtlik. Kahju tervisele peetakse eluohtlikuks, kui uus psühhoaktiivne aine võib põhjustada surma või surmavaid vigastusi, raskeid haigusi ning raskeid füüsilisi või psüühilisi kahjustusi, haiguste märkimisväärset levikut, sealhulgas verega levivate viiruste edasikandumist.

Lisaks võtab komisjon arvesse seda, kas uue psühhoaktiivse aine tekitatud sotsiaalne kahju üksikisikutele ja ühiskonnale on oluline, ning eelkõige kas uue psühhoaktiivse aine mõju sotsiaalsele toimetulekule ja avalikule korrale toob kaasa avaliku korra rikkumise või põhjustab vägivaldset või ühiskonnavastast käitumist, mis tekitab kahju aine tarbijale, teistele isikutele või varale, või kas uue psühhoaktiivse ainega seostatav kuritegevus, sealhulgas organiseeritud kuritegevus, on süstemaatiline, hõlmab märkimisväärset ebaseaduslikku tulu või toob kaasa suure majandusliku kulu.

3. Kui komisjon ei pea kuue nädala jooksul pärast määruse (EÜ) nr 1920/2006 artikli 5c lõike 6 kohase riskihindamise või kombineeritud riskihindamise aruande kättesaamist vajalikuks delegeeritud õigusakti vastuvõtmist uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainete lisamiseks uimasti määratlusse, esitab ta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles selgitab sellest loobumise põhjuseid.

4. Käesoleva raamotsuse lisasse lisatud uute psühhoaktiivsete ainetega seoses peavad liikmesriigid, kes ei ole seda veel teinud, jõustama õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud käesoleva raamotsuse sätete kohaldamiseks kõnealuste uute psühhoaktiivsete ainete suhtes niipea kui võimalik, kuid mitte hiljem kui kuus kuud pärast delegeeritud õigusakti, millega muudetakse lisa, jõustumist. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale raamotsusele. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 1b

Riiklikud kontrollimeetmed

Ilma et see piiraks liikmesriikide käesolevas raamotsuses kindlaks määratud kohustusi, võivad liikmesriigid uute psühhoaktiivsete ainetega seonduvalt säilitada või kehtestada oma territooriumil riiklikke kontrollimeetmeid, mida nad peavad asjakohaseks.

▼B

Artikkel 2

Uimastite ja nende lähteainete kaubitsemisega seotud kuriteod

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et järgmised tahtlikult toime pandud õiguspäratud teod on karistatavad:

a) uimastite tootmine, valmistamine, ekstraheerimine, ettevalmistamine, pakkumine, müügiks pakkumine, turustamine, müük, kättetoimetamine mis tahes tingimustel, vahendamine, edasisaatmine, transiit, vedu, import või eksport;

b) unimaguna, kokapõõsa ja kanepitaime kasvatamine;

c) uimastite hoidmine või ostmine, pidades silmas üht punktis a loetletud tegevustest;

d) uimastite lähteainete valmistamine, transportimine või pakkumine, kui on teada, et need on mõeldud uimastite ebaseaduslikuks tootmiseks või valmistamiseks.

2. Käesolev raamotsus ei hõlma lõikes 1 kirjeldatud tegevust, kui selle toimepanijad on seda teinud eranditult isiklikuks tarbimiseks vastavalt siseriiklikes õigusaktides sätestatule.

Artikkel 3

Kuriteole kihutamine, kaasaaitamine ja katse

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tunnistada kuriteoks artiklis 2 nimetatud kuritegudele kihutamine, neile kaasaaitamine või katse neid toime panna.

2. Liikmesriik võib loobuda kriminaalvastutuse kohaldamisest artikli 2 lõike 1 punktis a nimetatud uimastite pakkumise või ettevalmistamise katse ja artikli 2 lõike 1 punktis c nimetatud uimastite hoidmise katse puhul.

Artikkel 4

Sanktsioonid

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et artiklites 2 ja 3 määratletud kuriteo eest karistatakse tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate kriminaalkaristustega.

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada artiklis 2 nimetatud kuritegude eest karistamine kriminaalkorras vangistusega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt 1–3 aastat.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada artikli 2 lõike 1 punktides a, b ja c nimetatud kuritegude eest karistamine kriminaalkorras vangistusega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt 5–10 aastat, järgmistel juhtudel:

a) kuritegu hõlmab suuri uimastikoguseid;

▼B

b) kuritegu hõlmab uimasteid, mis tekitavad väga suurt kahju tervisele või mis on oluliselt kahjustanud paljude isikute tervist.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada lõikes 2 nimetatud kuritegude eest karistamine kriminaalkorras vabadusekaotusega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt 10 aastat, kui kuritegu pandi toime 21. detsembri 1998. aasta ühismeetmes 98/733/JSK (Euroopa Liidu liikmesriikides kuritegelikku ühendusse kuulumise tunnistamise kohta kriminaalkuriteoks) ([1]) määratletud kuritegeliku ühenduse raames.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada artikli 2 lõike 1 punktis d nimetatud kuritegude eest karistamine kriminaalkorras vabadusekaotusega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt 5–10 aastat, kui kuritegu pandi toime ühismeetmes 98/733/JSK määratletud kuritegeliku ühenduse raames ja kui lähteaineid kavatsetakse kasutada uimastite tootmisel või valmistamisel või nende tootmiseks või valmistamiseks lõike 2 punktides a ja b nimetatud asjaoludel.

5. Kahjustamata ohvrite ja teiste heausksete kolmandate isikute õigusi, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et võimaldada artiklites 2 ja 3 nimetatud kuritegude objektiks olevate ainete, nende kuritegude toimepanemisel kasutatud või kasutada kavatsetud kuriteovahendite ja nendest kuritegudest saadud kriminaaltulu konfiskeerimist või sellise kriminaaltulu, ainete või kuriteovahendite väärtusele vastava väärtusega vara konfiskeerimist.

Mõistetel *konfiskeerimine, kuriteovahend, kriminaaltulu* ja *vara* on sama tähendus nagu on määratletud 1990. aasta Euroopa Nõukogu rahapesu ning kriminaaltulu avastamise, arestimise ja konfiskeerimise konventsiooni artiklis 1.

Artikkel 5

Eriasjaolud

Olenemata artiklist 4 võivad liikmesriigid võtta vajalikke meetmeid, et tagada artiklis 4 nimetatud sanktsioonide võimalik vähendamine, kui kurjategija:

a) loobub uimastite ja nende lähteainetega kaubitsemisega seotud kriminaalsest tegevusest ja

b) esitab haldus- või kohtuasutustele teavet, mida asjaomased asutused ei oleks muul teel saanud, aidates neil:

i) vältida või leevendada kuriteo mõju,

ii) identifitseerida või anda kohtu alla teisi kurjategijaid,

iii) leida tõendeid või

iv) hoida ära artiklites 2 ja 3 nimetatud kuritegude toimepanemist tulevikus.

Artikkel 6

Juriidiliste isikute vastutus

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada juriidiliste isikute vastutusele võtmine artiklites 2 ja 3 nimetatud kuritegude eest,

([1]) EÜT L 351, 29.12.1998, lk 1.

▼B

mille on nende kasuks toime pannud iseseisvalt või juriidilise isiku organi liikmena tegutsenud isik, kes on juriidilise isiku juures juhtival kohal, järgmistel alustel:

a) õigus esindada juriidilist isikut;

b) õigus teha juriidilise isiku nimel otsuseid;

c) õigus kontrollida juriidilist isikut.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud juhtudele võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et tagada juriidiliste isikute vastutusele võtmise võimalus, kui lõikes 1 nimetatud isiku puuduliku järelevalve või kontrolli tagajärjel on osutunud võimalikuks, et juriidilise isiku alluvuses olev isik on pannud juriidilise isiku kasuks toime mõne artiklites 2 ja 3 nimetatud kuriteo.

3. Juriidilise isiku vastutus vastavalt lõigetele 1 ja 2 ei välista kriminaalmenetlust füüsiliste isikute suhtes, kes on osalenud mõnes artiklites 2 ja 3 nimetatud kuriteo toimepanemises täideviija, kaasaaitaja või kihutajana.

Artikkel 7

Juriidilistele isikutele kohaldatavad karistused

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada vastavalt artikli 6 lõikele 1 vastutusele võetud juriidilise isiku karistamine tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate sanktsioonidega, kaasa arvatud kriminaalõiguslike ja muude trahvidega ning muude võimalike karistustega, näiteks:

a) maksusoodustustest või teistest hüvitistest või riigiabist ilma jätmine;

b) ajutine või alaline äritegevuse keeld;

c) kohtuliku järelevalve alla võtmine;

d) sundlõpetamine;

e) kuriteo toimepanekul kasutatud asutuste ajutine või alaline sulgemine;

f) kooskõlas artikli 4 lõikega 5, artiklites 2 ja 3 nimetatud kuritegude objektiks olevate ainete, nende kuritegude toimepanemisel kasutatud või kasutada kavatsetud kuriteovahendite ja nendest kuritegudest saadud kriminaaltulu konfiskeerimine või sellise kriminaaltulu, ainete või kuriteovahendite väärtusele vastava väärtusega vara konfiskeerimine.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada vastavalt artikli 6 lõikele 2 vastutusele võetud juriidilise isiku karistamine tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste või meetmetega.

Artikkel 8

Jurisdiktsioon ja süüdistuse esitamine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kehtestada oma jurisdiktsioon artiklites 2 ja 3 nimetatud kuritegude üle, kui:

a) kuritegu on tervikuna või osaliselt toime pandud tema territooriumil;

▼B

b) kurjategija on selle liikmesriigi kodanik või

c) kuritegu on toime pandud selle liikmesriigi territooriumil asuva juriidilise isiku kasuks.

2. Liikmesriik võib otsustada, et ta ei kohalda lõike 1 punktides b ja c sätestatud jurisdiktsiooni käsitlevaid eeskirju või kohaldab neid ainult erijuhtudel või -asjaoludel, kui kuritegu on toime pandud väljaspool tema territooriumi.

3. Liikmesriik, kes vastavalt siseriiklikele õigusaktidele oma kodanikke välja ei anna, võtab vajalikud meetmed, et kehtestada oma jurisdiktsioon artiklites 2 ja 3 nimetatud kuriteo üle ja vajaduse korral esitada süüdistus, kui mõni selle liikmesriigi kodanik on kuriteo toime pannud väljaspool kõnealuse riigi territooriumi.

4. Kui liikmesriigid otsustavad kohaldada lõiget 2, teatavad nad sellest nõukogu peasekretariaadile ja komisjonile ning viitavad vajaduse korral erijuhtudele või -asjaoludele, mille suhtes otsust kohaldatakse.

▼M1

Artikkel 8a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 1a osutatud volitus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 22. novembrist 2017. Komisjon esitab delegeeritud volituse kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituse delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 1a osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes ([1]) sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 1a alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavaks tegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

([1]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

▼B

Artikkel 9

Rakendamine ja aruanded

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva raamotsuse sätete järgimiseks vajalikud meetmed 12. maiks 2006.

2. Lõikes 1 nimetatud tähtpäevaks edastavad liikmesriigid nõukogu peasekretariaadile ja komisjonile sätete teksti, millega võetakse siseriiklikku õigusesse üle käesolevast raamotsusest tulenevad kohustused. Komisjon esitab 12. maiks 2009 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande raamotsuse rakendamise toimimise, sealhulgas selle mõju kohta ebaseadusliku uimastiäri valdkonnas tehtava õigusalase koostöö osas. Hiljemalt kuue kuu jooksul pärast kõnealuse aruande esitamist hindab nõukogu, kas liikmesriigid on võtnud käesoleva raamotsuse järgimiseks vajalikud meetmed.

Artikkel 10

Territoriaalne kohaldatavus

Käesolevat raamotsust kohaldatakse Gibraltari suhtes.

Artikkel 11

Jõustumine

Käesolev raamotsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

▼M1

LISA

Artikli 1 punkti 1 alapunktis b osutatud ainete loetelu

1. P-metüültioamfetamiin või 4-metüültioamfetamiin, millele on osutatud nõukogu otsuses 1999/615/JSK ([1]).

2 Parametoksümetüülamfetamiin või N-metüül-1-(4-metoksüfenüül)-2-aminopropaan, millele on osutatud nõukogu otsuses 2002/188/JSK ([2]).

3. 2,5-dimetoksü-4-jodofenetüülamiin, 2,5-dimetoksü-4-etüültiofenetüülamiin, 2,5-dimetoksü-4-(n)-propüültiofenetüülamiin ja 2,4,5-trimetoksüamfetamiin, millele on osutatud nõukogu otsuses 2003/847/JSK ([3]).

4. 1-bensüülpiperasiin või 1-bensüül-1,4-diaso-tsükloheksaan või N-bensüülpiperasiin või bensüülpiperasiin, millele on osutatud nõukogu otsuses 2008/206/JSK ([4]).

5. 4-metüülmetkatinoon, millele on osutatud nõukogu otsuses 2010/759/EL ([5]).

6. 4-metüül-5-(4-metüülfenüül)-4,5-dihüdrooksasool-2-amiini (4,4′-DMAR) ja 1-tsükloheksüül-4-(1,2-difenüületüül)piperasiini (MT-45), millele on osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2015/1873 ([6]).

7. 4-metamfetamiin, millele on osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2015/1874 ([7]).

8. 4-odo-2,5-dimetoksü-N-(2-metoksübensüül)fenetüülamiin (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-[1-(dimetüülamino)tsükloheksüül]metüül]bensamiid (AH-7921), 3,4-metüleendioksüpürovaleroon (MDPV) ja 2-(3-metoksüfenüül)-2-(etüülamino)tsükloheksanoon (metoksetamiin), millele on osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2015/1875 ([8]).

9. 5-(2-aminopropüül)indool, millele on osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2015/1876 ([9]).

10. 1-fenüül-2-(pürrolidiin-1-üül)pentaan-1-oon (α-pürrolidinovalerofenoon, α-PVP), millele on osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2016/1070 ([10]).

([1]) Nõukogu 13. septembri 1999. aasta otsus 1999/615/JSK, millega määratletakse 4-MTA uue sünteetilise narkootikumina, mille suhtes tuleb kohaldada kontrollmeetmeid ja kriminaalkaristusi (EÜT L 244, 16.9.1999, lk 1).

([2]) Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/188/JSK, mis käsitleb kontrollmeetmeid ja kriminaalkaristusi seoses uue sünteetilise narkootikumiga PMMA (EÜT L 63, 6.3.2002, lk 14).

([3]) Nõukogu 27. novembri 2003. aasta otsus 2003/847/JSK, mis käsitleb uute sünteetiliste narkootikumidega 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 ja TMA-2 seotud kontrollmeetmeid ja kriminaalkaristusi (ELT L 321, 6.12.2003, lk 64).

([4]) Nõukogu 3. märtsi 2008. aasta otsus 2008/206/JSK, millega 1-bensüülpiperasiin (BZP) määratletakse uue psühhoaktiivse ainena, mille suhtes tuleb kohaldada kontrollimeetmeid ja kriminaalkaristusi (ELT L 63, 7.3.2008, lk 45).

([5]) Nõukogu 2. detsembri 2010. aasta otsus 2010/759/EL 4-metüülmetkatinooni (mefedrooni) suhtes kontrollimeetmete võtmise kohta (ELT L 322, 8.12.2010, lk 44).

([6]) Nõukogu 8. oktoobri 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1873 4-metüül-5-(4-metüülfenüül)-4,5-dihüdrooksasool-2-amiini (4,4′-DMAR) ja 1-tsükloheksüül-4-(1,2-difenüületüül)piperasiini (MT-45) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 275, 20.10.2015, lk 32).

([7]) Nõukogu 8. oktoobri 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1874 4-metamfetamiini suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 275, 20.10.2015, lk 35).

([8]) Nõukogu 8. oktoobri 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1875, 4-jodo-2,5-dimetoksü-N-(2-metoksübensüül)fenetüülamiini (25I-NBOMe), 3,4-dikloro-N-[[1-(dimetüülamino)tsükloheksüül]metüül]bensamiidi (AH-7921), 3,4-metüleendioksüpürovalerooni (MDPV) ja 2-(3-metoksüfenüül)-2-(etüülamino)tsükloheksanooni (metoksetamiin) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 275, 20.10.2015, lk 38).

([9]) Nõukogu 8. oktoobri 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/1876 5-(2-aminopropüül)indooli suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 275, 20.10.2015, lk 43).

([10]) Nõukogu 27. juuni 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/1070 1-fenüül-2-(pürrolidiin-1-üül)pentaan-1-oon (α-pürrolidinovalerofenoon, α-PVP) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 178, 2.7.2016, lk 18).

▼M1

11. 2-[[1-(tsükloheksüülmetüül)-1*H*-indool-3-karbonüül] amino]-3,3-dimetüülbutaanhappe metüülester (MDMB-CHMICA), millele on osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2017/369 ([1]).

12. *N*-(1-fenetüülpiperidiin-4-üül)-*N*-fenüülakrüülamiid (akrüüloüülfentanüül), millele on osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2017/1774 ([2]).

▼M2

13. *N*-fenüül-*N*-[1-(2-fenüületüül)piperidiin-4-üül]furaan-2-karboksamiid (furanüülfentanüül), nagu osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2017/2170 ([3]).

14. *N*-(1-amino-3,3-dimetüül-1-oksobutaan-2-üül)-1-(tsükloheksüülmetüül)-1*H*-indasool-3-karboksamiid (ADB-CHMINACA), nagu osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2018/747 ([4]).

15. 1-(4-tsüanobutüül)-*N*-(2-fenüülpropaan-2-üül)-1*H*-indasool-3-karboksamiid (CUMYL-4CN-BINACA), nagu osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2018/748 ([5]).

16. *N*-fenüül-*N*-[1-(2-fenüületüül)piperidiin-4-üül]tsüklopropaankarboksamiid (tsüklopropüülfentanüül) ja 2-metoksü-*N*-fenüül-*N*-[1-(2-fenüületüül)piperidiin-4-üül]atseetamiid (metoksüatsetüülfentanüül), nagu osutatud nõukogu rakendusotsuses (EL) 2018/1463 ([6]).

▼M3

17. *N*,*N*-dietüül-2-[[4-(1-metüületoksü)fenüül]metüül]-5-nitro-1*H*-bensimidasool-1-etaanamiin (isotonitaseen). ([7]).

([1]) Nõukogu 27. veebruari 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/369, millega kehtestatakse kontrollimeetmed 2-[[1-(tsükloheksüülmetüül)-1*H*-indool-3-karbonüül] amino]-3,3-dimetüülbutaanhappe metüülestri (MDMB-CHMICA) suhtes (ELT L 56, 3.3.2017, lk 210).

([2]) Nõukogu 25. septembri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/1774 *N*-(1-fenetüülpiperidiin-4-üül)-*N*-fenüülakrüülamiidi (akrüloüülfentanüüli) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 251, 29.9.2017, lk 21).

([3]) Nõukogu 15. novembri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/2170 *N*-fenüül-*N*-[1-(2-fenüületüül)piperidiin-4-üül]furaan-2-karboksamiidi (furanüülfentanüüli) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 306, 22.11.2017, lk 19).

([4]) Nõukogu 14. mai 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/747 uue psühhoaktiivse aine *N*-(1-amino-3,3-dimetüül-1-oksobutaan-2-üül)-1-(tsükloheksüülmetüül)-1*H*-indasool-3-karboksamiidi (ADB-CHMINACA) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 125, 22.5.2018, lk 8).

([5]) Nõukogu 14. mai 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/748 uue psühhoaktiivse aine 1-(4-tsüanobutüül)-*N*-(2-fenüülpropaan-2-üül)-1*H*-indasool-3-karboksamiidi (CUMYL-4CN-BINACA) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 125, 22.5.2018, lk 10).

([6]) Nõukogu 28. septembri 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1463 uute psühhoaktiivsete ainete *N*-fenüül-*N*-[1-(2-fenüületüül)piperidiin-4-üül]tsüklopropaankarboksamiidi (tsüklopropüülfentanüül) ja 2-metoksü-*N*-fenüül-*N*-[1-(2-fenüületüül)piperidiin-4-üül]atseetamiidi (metoksüatsetüülfentanüül) suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta (ELT L 245, 1.10.2018, lk 9).

([7]) Komisjoni 2. septembri 2020. aasta delegeeritud direktiiv (EL) 2020/1687, millega muudetakse nõukogu raamotsuse 2004/757/JSK lisa uue psühhoaktiivse aine *N*,*N*-dietüül-2-[[4-(1-metüületoksü)fenüül]metüül]-5-nitro-1*H*-bensimidasool-1-etaanamiini (isotonitaseen) lisamiseks uimasti määratlusse, ELT L 379, 13.11.2020, lk 55.